

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartásai és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hatilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl Brünben: Stern M.

Nyilvánt. petsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A „Göcsej“ érdekében.

»Göcsejszág«-nak nevezik azt a földterületet, melyet keleten és délen a Váliczka, nyugaton a Kerka, északon a Zala patakok határolnak. Nem lényegtelen területe ez Zalavármegyének s megérdemelné, hogy az illetékes körök több gondot fordítsanak azon bajok elhárítására, melyekkel a »szegény göcseji nép« — a legjobb akarata mellett — megküzdeni nem bír.

Nézzünk Göcsejszágba tiszta szemüvegen, ha ezt tesszük, bizonyára konkrét fogalmunk leend a göcseji nép szegénységéről, mert tapasztalni fogjuk, hogy a göcseji nép szorgalmas, munkás; sűrű-erős az, mint a hangya kora reggeltől — késő estig, de fáradtságának gyümölcsét nem élvezheti akkor, mint esetleg megyénk más részén lévő községek lakosai.

Nem élvezhetik pedig azért, mert utalva vannak fáradtságaik gyümölcseinek — úgy szólván — mielőbbi elpazarlására; habár jól tehet, hogy nem polgári kötelezettségek teljesítése követeli, hanem egyedül a göcseji geográfiai viszonyok, mert ismervé, tudja a gazda, hogy nincs várni, halasztani valója, mert később lehetetlenség leend eladásra szánt terményét értékesíteni — az értékesítő helyek távolsága és a közlekedési utak járhatatlansága miatt.

Tehát tekintve arra, hogy aratás után a gabona-árak rendszeren a legsilányabbak szoktak lenni, a göcseji nép mégis ilyenkor van

utalva arra, hogy értékesítendő terményétől mielőbb megváljon a rossz árak mellett, — tekintetbe sem véve évi fáradtságának megcsontított anyagi kárát, — hiszen ezt a 30—40 kilométernyi távolság és a későbbi járhatatlan közlekedési utaink így követelik.

Pedig mondhatom, a göcseji népnek egyedüli pénzforrása, hogy évi terményének egy részét értékesíti, mert Göcsej belsejében egyébből a nép pénzelné nem bír. Nincs itt érteke semmi más olyannak, miből más vidéken a kisebb gazdag házi szükségéik fedezésére szükséges pénzzagot beszerezhetik.

Nincs, mert elzárva, elszigetelve vagyunk a közeles ólyan helyektől, hol legalább hetenkint egyszer tudnánk értékesíteni azon anyagainkat, melyekért talán néhány napi házi szükségünket fedezni tudnánk.

Vannak Göcsejnek nagyobb községei, melyekben egyet-mást helenkint a körülötte elterülő községek lakosai is talán értékesíteni tudnának; de a múltban egy ily hetivásárért folyomód nagyobb község, Nova kervényét a soproni iparkamara véleménye elutasított. Pedig Nova egy nagy vidéknek; azaz Novát környező $\frac{1}{4}$, $\frac{2}{4}$, $\frac{3}{4}$, 1, 2 óra járányira fekvő községei szám szerint 15—20 községnek központja. Tegyük fel, hogy ennyi község közül egyre-egyre átlag csak 40—50 család esik, mégis 300—1000 család van elszigetelve a legszükségesebb szerek közeli értékesítésétől és beszerzésétől.

Mindezek dacára az élelmi anyagokból nem valami fényes forgalom ígérkezik, mert Novában a főszozabirosnágnál alkalmazott hivatalnokokon, járási orvoson, gyógyszerészen, jegyzőn, csendőrségen, három-négy kereskedőn, két-három vendéglősen, 15—20 iparosan s még 7—8 uri családon kívül alig van valaki, aki egyet-mást esetleg talán a novai piacon vásárolna; de hisz nem is ezért van Nova és vidékének szüksége hetivásárra, hanem azért, hogy terményének értékesíteni szánt részét akkor adhassa el, mikor jönnek látja, tehát Nova és vidékének óhaja és szüksége, hogy legyen gabona-piacza, továbbá legyen sertés-piacza.

Nem tulhajtás, hogy Novának gabona- és sertés-piaczára fektelem a fősulyt, mert tudtommal Novában van a gabonakereskedést esetleg nagyban űző vállalkozó kereskedő, ki ugyan ólyan árfolyammal dolgozna, mint akármelyik más gabonakereskedő, már pedig ez Göcsejre valóságos áldás lenne, nem csak azért, hogy gabonáját az eladó akkor értékesíthetné, mikor neki tetszik, hanem akkor is, hogy a 40—40 kilométernyi ut helyett 3—5 kilométert kellene terhelnie.

A sertés-piaczra vonatkozólag sem mondok nagyot, ha azt mondom, hogy egy év leforgása alatt megyszerte híres lenne, mert Göcsej Zalamegyének azon része, mely már geográfiai fekvésénél fogva a legalkalmasabb sertés-tenyésztő vidék.

Ezen reményekkel Nova és vidékén

TÁRCZA.

Életbiztosítás.

Ingatlan vagyonom a holdban, ingóságom a zálogházban van. — Reális hitelem tehát nincsen, személyes hitelemet pedig a minimumra koptattam az idő vasfoga.

A Tisztviselők Hitelezésénél, a hova kölcsönért fordultam, azt a tanácsot adták, hogy biztosítsam be az életemet, az életbiztosítási kötvényre majd adnak 6k pénzt.

Mert az bizonyos, hogy minden embernek meg kell halnia. E kétségbevonhatatlan igazságot még Szilágyi Dezső sem tudja megzavarni. Ha az adós meghal, fizet e biztosítótársaság. A Tisztviselők Hitelezéséből a reális alapelvűből indul ki, midőn tőkájének legnagyobb részét életbiztosítási kötvényekre köleszözi ki.

Ha az ember lába alól kisiklik a talaj és kikopik mindenből, akkor egy alternatíva elé kerül: vagy löbe lövi magát, vagy pedig biztosítja életét és köleszönt vesz fel.

Az emberek legnagyobb része az utóbbit választja és így pénzmagra tesz szert. A nemzeti színház művészei is inkább az életüket biztosítják, mint a halhatatlanságot, mert az azsorasok sokkal kegyetlenebbek, mint a kritikások.

Mielőtt életbiztosítási ajánlatomat elfogadták volna, az intézet orvosához kellett mennem, hogy megvizsgáljon.

Legjobb kabátomat vettem fel: Simára borot-

váltattam arcomat és hogy tiszta lelkiismerettel mondhamass az orvosnak, hogy semmi bajom nincsen: két fájós fogamat kihúztattam és tyukszemeket is kivágtattam.

— Mutassa meg a nyelvét. — volt az orvos első szava.

Kiöltöttem a nyelvemet. Az orvos gondosan megzemlélte. Arca komoly színt öltött, azután ünnepélyes hangon kérdé.

— Mi a foglalkozása?
— Járásbírósi hivatalnok vagyok.
— Milyen az étvágya?
— Az étvágyamra nem lehet panaszom, pompás.

— Hát az emésztése?
— Ah, az emésztés, doktor ur, az nagyon sok kívánni valót hagy hátra. (T. i. nincs mindig mit enni.)

— Hörögjön egy kissé.
Hörögtem. — Az orvos szomorán bólintott fejével és csak annyit mondott:

— Hm, hm, gyanus, nagyon gyanus. Felhívására azután egymásután vettem le kabátomat, mellényemet és ingemet. A cipőmet is le akartam vetni, de az orvos azt mondta, hogy fölösleges.

Azután megtagogatta a mellemet; oda illeszté rá fejét és a szívem dobogását hallgatta, mely a nyeredő kölesön reményében lázasan vert. Majd hőmérőt dugott a hónaljamba alá és megzemlélte. Felpezekelte a szememet és megfigyelte a pulzusomat.

Előbb tekintetével, azután egy méterrel mért végig. Még különféle más méréseket is véghez vitt rajtam, mintha csak szabómester lett volna.

Eldefelliroztatott maga előtt és én peczkesen léptem végig a keskeny ambulatóriumon, mint annak idején Edelsheim Gyulay előtt.

Megtagogatta a bordáimat és minthogy nagyon csiklandós vagyok, elvettem magam.

Aztán porcellán-csészét tartott élel és azt mondá, hogy köpjek bele.

A vér láttára rémült arcomat vágott.

— Ne tessék megijedni, — biztatam őt. Éppen az imént húztam ki két zápfogamat. A vér onnan van, — és nagyobb bizonyosággal kivetem a mellényzsebemből néhai zápfogamat.

— Értem, értem, — vágott vissza az orvos ravasz szemhunyoritással.

Sápadt arcom még fehérebb lett. Beesett szemeim még mélyebben húzódtak vissza űregyeibe.

— Ugyan, kérem, mondja meg, halt-e meg már valami rokona hektikában?

— Igenis, doktor ur, tavaly őszszel a keresztapámat kísértem ki a temetőbe. A hektika vitte őt sirba.

— Öröklékenység! — sutogá az orvos. Nekem pedig a fájdalommal visszaemlékezés, kövér könnyezeppeket sajtoló szemembe.

— Most már tisztába vagyok — mondá kétségbeesett hangon.

Dehogy volt tisztában. Kiméltelen kézzel rángatta le magánéletemről a leplet és ólyan kér-

ismét mozgalom indult meg a hetivásár kérvényezése ügyében, mely kérvényünk támogatására a megyei illetékes hatóságot — jó előre — kérve kérjük, hogy ebbeli kérelmünket pártfogásával előmozdítani sziveskedjék.

Farkas Károly.

Takarékpénztáraink közgyűlése.

A Muraközi Takarékpénztár e hó 18-án tartotta XVI. évi rendes közgyűlését, melyen 35 részvényes 159 darab szavazatot képviselt.

1. Horváth Lajos, a részvénytársulat elnöke üdvözlően a megjelenteket, a közgyűlést megnyitja.

2. Az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés felolvasatván, tudomásul vétezték s a felmentvénnyel az igazgatóság, mint felügyelő-bizottságnak megadtatt.

3. A 14738 frt 91 kr. tiszta nyereségy felosztására vonatkozó igazgatósági határozat ellen Barón Lipót és társai külön indítványt tettek, t. i. hogy ne 36, hanem 40 frt osztalék ki részvényenkint. A titkos szavazás elnöki elrendelést, beadott 159 szavazat, melyek közül 89 szavazat az igazgatóság, 70 szavazat pedig Barón és társai indítványára esett. Így az igazgatóság javaslata elfogadotván, részvényenként 36 frt kamat és osztalék fejében kifizetett határozatot: 7200 frt. a külön tartalékalap gyarapítására 6500 frt, jutalmazásul 530 frt, jótékony célra 265 frt, 263 frt 91. kr. pedig átviteltik új számlára.

4. Megválasztották az igazgatóságba: Zakál Henrik 158, Rosenberg Lajos 112, Kohn Herman 102, Fischer Endre 101, Mozes Bernát 89 szavattal; a felügyelő-bizottságba: Margitai József 158, Neuman Salamon 119, Morandini Román 97 szavattal rendes, Deutsch Salamon 119, Neumann Simon 87 szavattal pótagokká.

5. Ziegler Kálmán részvényes indítványára a közgyűlés az elnöknek, igazgatóság, mint felügyelő-bizottságnak az intézet érdekében kifejtett buzgó tevékenységéért jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

6. A jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldetett 2 részvényes megválasztása után elnök az ülést bezárta.

BAUMANN ZSIGMOND,

takarékp. könyvelő.

A Csáktornyai Takarékpénztár e hó 20-án tartotta meg XXV. évi rendes közgyűlését.

1. A közgyűlés előtt felolvasott jelentésében meglepő szavakban emlékszik meg az igazgatóság Muraköz ezen első és tehát vitális közgazdasági szempontból létesített pénzügyintézetének megalapítóiról és lerója a kegyelet adóját az alapítók most már elhunyt tagjai iránt.

2. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Strahia Károly és Czvetkovics Antal urak jelöltettek ki.

3. A számadások jóváhagyattak; igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentvénnyel egyhangulag megszavaztatott.

4. Az évi jövedelem felosztására nézve az igazgatósági javaslat egyhangulag elfogadotván, mely szerint az 1896. évi szelvények közvetlen a közgyűlés után darabonként 20 forintjával beváltak közhasznú és jótékony célra 450 frt osztalék el.

5. Az igazgatóság kiegészítő tagjai: Ziegler Kálmán, Hirschmann Leó, Mayer Salamon, Nuzsy Mátyás, Deák József, Heinrich Miksa, nemkülönben az évről-évre leköszönő felügyelő-bizottság tagjai: Pálya Mihály, Alszegegy Alajos, Hirschmann Adolf mint rendes tagok, Vrancsits Károly, Mayer Károly mint pótagok, ismét beválasztottak.

6. Nehai Löbl Jakab volt takarékpénztári könyvelő özvegye havi 15 frt kegydíj elvételben további egy évre meghagyatott.

7. Pálya Mihály indítványozza a közgyűlésnek: ünnepelje a társulat 25 éves fenállásának jubileumát azzal, hogy a csáktornyai kisdődővő intézet alapító tagjává 100 frt tagsági díjjal beiratkozzék.

Dr. Schwarz Albert és Wollák Rezső ügyvéd ellenben azon véleményüknek adnak kifejezést, miként nagyobb szolgálatot tenne a társulat a közjónak az által, ha a kórház alapít gyarapítására 100 frt esetleg nagyobb összegű alapítvánnyal. — Benedikt Ede pedig 1000 frtos alapítványt tartana méltó jubileumi alapítványnak.

déseket intézett hozzám, melyek egy rinózeroszt is zavarba hoztak volna.

— Volt-e már beoltva?

— Kétszer is.

— Nem volt még beteg?

— Egyszer sem, doktor ur.

Egy szekrényhez lépett és sokáig kotorászott sebészi műszerei között.

Hátam borsózott, fogaim vacogtak. Hisz ez az ember elevenen akar felbontozni — gondoltam magamban.

Aggodalmam azonban alaptalan volt. Az orvos hangvillát vett elő és elénekeltetett velem egy óktávát.

Produktiom vem volt inyére.

Hogy tervem füstbe ne menjen, légy, behizelgő módon gyújtottam az ismert nőtára:

»Elszegődtem Tarnócziára bojtárnak...»

De az orvos csakhamar félbeszakított.

— Nagyon fátyolozott az ön hangja.

— De kérem, doktor ur, nem akarok én szerepi tenorista lenni — fakadtam ki türelmet veszve.

És hogy ne essem ki graciaijából, megindító, mélabus tremolóval folytattam:

»Azért hogy én szegény vagyok,

Mint afféle árva,

Kelmed sem jött hat ökörrrel

E rongyos világra...»

— Elég lesz, mondá az orvos. Hány éves ön?

— 28.

— Itt a születési bizonyítvány?

Szerencsére nálam volt a fontos okmány, mert különben azt se hitte volna el a hipokrita, hogy a világon vagyok.

A biztosító-társaság visszautasította ajánlatomat. Kosarat kaptam.

Elő halottnak vagyok deklarálva. Most már saját tapasztalásból tudom, hogy nem csak tetszhalottak léteznek, hanem olyanok is vannak a világon, a kik csak látszólag élnek.

Menyasszonyom visszaküldte a jegygyűrűmet.

Barátaim megszakitották velem az érintkezést.

A hivatalban penzionálni akarnak.

Kollegáim kerülnek.

Az utca zajában a sok járó-kelő között úgy lézengek, mint egy kísértet.

Este lefekvéskor esontjaim zörgését is hallani vélem.

Ébren és álomban mindig a poklot látom magam előtt, aajtán az ismeretes felirattal: »Lasciate ogni speranza!»

Az életnek csak terhét vonszolom magammal.

Előnyeiket mások élvezik.

Az egész esetből pedig két tanúságot merítetttem: egy szomorút és egy vigasztalót.

Elszomorító az, hogy amúbar egészséges vagyok,

mint a makk, még sem érek vele egy batkát sem.

A vigasztaló momentumot pedig abban talá-

lom, hogy hitelezőim buzgóbban imádkoznak éle-

temért, mint valaha.

A közgyűlés úgy határozott, hogy megbizta az igazgatóságot, miszerint a jövő évi rendes közgyűlés elé ő járuljon indítvánnyal a jubileumi alapítványra vonatkozólag.

Egyéb tárgy nem lévén a napirendre kitézve elnöklő igazgató, Szeiverth Antal, a közgyűlést berekesztletnek nyilvánította.

WEISZ MIKSA,

takarékpénztári könyvelő és titkár.

A csáktornya vidéki, takarékpénztár, hó 22-én tartotta meg első közgyűlését.

1. Benedikt Ede elnöknek tett jelentése után a kimutatott 12433 kor. 29 fillérvnyi tiszta nyereségből tartalékalap részére 6000 koronát tesz félre, a részvényesek osztalékára 5000 koronát fizet ki, mi 5%-nak felel meg.

2. Jótékonyági célokra 100 koronát állapít meg az ifjú pénzületel.

3. Ugy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak a fölmentvénnyel egyhangulag megadják s az igazgatóságba Fejér József, dr. Hajós Ferencz, Baumbach Frigyes, Löbl Mór és Kelemen Imre tagokat; a felügyelő-bizottságba Neuvirth Nándor, Probszt Ferencz, Rhédy Ferencz (rendes), Czvetkovics Kálmán, Strausz Sándor (pótagokat) választják be újból egyhangulag, az összes szavazatokkal.

FEJÉR JENŐ,

könyvelő.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kitüntetés.** A király Ő Felsége Terbócz István honvédelmi miniszteriumi osztálytanácsos, a miniszterium elnöki osztályának vezetőjét, buzgó és sikeres szolgálatai elismeréséül a vaskorona renddel tüntette ki. A kitüntetett osztálytanácsos mint muraközi születésű. Muraköz-hegyvidéki (vashegyi) birtokos, szülővidékének hazafias előmenetelét mindig figyelemmel kíséri, földieit ügyeiben, bajaiban, hazafias törekvéseiben odaadó jóakarattal támogatja. S azért vidékünkön szélesebb körben s a nép rétegeiben is általános örömet okoz az osztálytanácsos ur legmagasabb helyről jött kitüntetése, melyet évek hosszu során át odaadó munkásságával, kitartó szorgalmával, hivatásteretével, buzgóságával valóban jól kiérdemelt. Kívánjuk, hogy az egek ura egészségben, boldogságban földieinek örömeire és büszkeségére igen soká értesse a kitüntetett férfit!

— **Kinevezés.** A király ifj. Matuska Péter alsó-kubini járásbírói aljegyzőt a perlaki kir. járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— **Nyugdíjazás.** Dugovich Pál a csáktornyai kir. járásbíróshoz albiróvá a közpályán való hosszu és buzgó munkálkodása után saját kérelmére nyugdíjaztatott. A nyugdíjba vonuló bíró ur ma adja át hivatalos ügyeit s a holnapi nappal kezd meg a jól megérdemelt nyugalom. A nagy-kiszánsi kir. törvényes elnöke a nyugdíjazást kísérő hivatalos iratban Dugovich Pál urnak számos éven keresztül tanusított, szakértelemmel párosult eredménydus működéséért s kiváló ügybuzgó szorgalmáért köszönetét és teljes elismerését fejezte ki. Amidőn örömmel hozzuk nyilvánosságra a jól megérdemelt elismerő sorokat, kívánjuk a nyugalomba vonuló bíró urnak, hogy az Egek uratartsa meg őt egészségben, erőben, boldogságban hűveinek és barátainak örömeire igen soká!

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a mura-szt.-kereszti állami elemi iskolához rendes tanítónőnek Bődy Fanni baki közs. iskolai tanítónő nevezte ki.

— **Gyászír.** Pecsornik Ignác helybeli tekintélyes polgár hosszas betegség után f. hó 25-én hajnali 2 órakor hunyt el életének 71-ik évében. Temetése a különböző hatóságok és intézetek képviseletében, a város s a vidék lakosságának szokatlan nagy részvétele mellett mult pénteken d. u. 4 órakor ment végbe. Az engesztelő szent miseáldozatot lelki üdvéért tagnap d. e. 10 órakor mutatták be. Nyugodjék békével!

— **Schadi István** nyug. plébános, Muraköz felső vidékének nemrég kinevezett egyházi tanfelügyelője hivatala elfoglalása alkalmával a kath. hitközségi iskolázási elnökségekhez és az iskolák tanítóhoz meleghang, vallásos és hazafias tartalmú beköszöntőt intézett, melyből a következő figyelemre méltó sorokat közöljük:

„Fel tehát a serény munkára! Mutassuk meg, hogy hivatásunknak derék munkásai vagyunk azon állásban, melyet — habár nehezebb s másoknál szerényebb helyzetben is — képesek vagyunk betölteni lelkesedésünkkel. Haladjunk tántoríthatatlanul a szent nevelés felvilágosodásának ösvényén, mely mellékutakat nem ismer, hanem mely az ideiglenes földi cél mellett az örök igazság szövegének tiszta világosságával megvilágítva vezérel bennünket kitűzött végcélunk felé! Ehhez emeljük tekintetünket s irányítsuk azok tekintetét is, kiket bizalommal tanítói atyai szeretetünknek adott át.

Legyen jelszavunk katolikus és nemzeti nevelés! Ahol egykor bölcsök ringott, azon föld, édes anyai magyar földünk, leszen majdan — reméljük — nyugvóhelyünk is. E földet szeretni anyánk kebléből szívtuk és mi is földet szeretni tanítsuk hévvel a kis polgárokat! Ezt pedig legsikeresebben úgy teljesítjük, ha nagy szorgalommal tanítjuk és meg is tanítjuk őket anyanyelvük mellett drága magyar nyelvünkre is!

A mily megnyugvással vettük Schadi urnak kinevezését, ély örömmel iltaljuk ide az egyh. tanfelügyelő ur hazafias érzelmeiről tanuskodó szép szavait azon őszinte óhajunkkal, hogy siker koronázza nemes szándékait.

— **Eljegyzés.** Czompó Andor helybeli kántor eljegyezte Rosenberg Anna k. a. Rosenberg I. Varasd városi karnagy nővérét.

— **Nyilvános köszönet.** A Csáktornyai Takarékpénztár 100, a Muraközi Takarékpénztár 40 frtot volt szíves az idei közgyűléséből kifolyólag a helybeli Kisdédvő-Egyesület részére kiutalványozni; mely adományokért hírlapi uton is legforróbb köszönetet mondok. — Csáktornya, 1897. febr. 24-én. Ziegler Kálmán, egyes. elnök.

— **A csáktornyai Társaskör** e hó 24-én rendezett »Pique-nique«-jén szép számu közönség vett részt. A hölgyek oly nagy mennyiségű, jobbnál jobb s izlésesen tálalt ételnek adtak össze, hogy másnap a város szegényeinek is elég jutott belőle. A rendezőség hölgytagjai az ételek kinalgatásában, a fiataltság pedig a táncolásban fáradhatatlanok voltak. A négyeseket 30 pár táncolta. A kedélyes és sikerült mulatságnak csak a reggel vetett véget.

— **Köszönetnyilvánítás.** A »Muraközi Takarékpénztár Részvénytársulat« igazgatósági tagjai a helybeli izraelita nőegyletnek 100 azaz száz forintot adományoztak a szegények közt leendő kiosztás céljából. — Ezenfelül a »Muraközi Takarékpénztár« 40 azaz negyven forintot, a »Csáktornyai Takarékpénztár« 30 azaz harmincz forintot, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« 7 frt 50 kr., azaz hét forint 50 krt adományoztak 1896. évi üzleti nyereségükből az egy-let részére. Mindezen jótékony adományokért ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja az izr. nőegylet nevében Wollák Rezsóné elnök.

— **A városi közkórház** alapjának gyarapítására a csáktornyai Takarékpénztár 100, a városi szegényalap részére 70 frtot szavazott meg, melyért Frász Tamás városi pénztáros leghalásabb köszönetét fejezi ki lapunk útján.

— **A csáktornyai izr. nőegylet** e hó 20-án tartotta táncvizsgalmát a Zrínyi-szálló nagytermében. Az izlésesen díszített teremben oly nagyszámu közönség jelent meg, hogy a négyeseket két collonban kellett táncolni. A minden tekintetben sikerült szép mulatság reggelig tartott. A táncvizsgalomban tiszta jövedelme 328 frt 66 kr. A felülfizetők névsorát lapunk jövő számában közöljük.

— **Háborus hírek.** Hogy a krétai haboru nem lokális jellegű és hogy esetleg európai komplikációkra is vezethet, igazolják azok az intézkedések, melyek vele kapcsolatban monarchiánkban is preventive foganatosítottak. Ilyen irányu munkát végzett a mult héten az a vegyes bizottság is, mely egy, a zágrábi hadtest-parancsnokságtól kiküldött hadbiztos vezetése alatt városunkban az összes iskolákat sorban megvizsgálta, hogy esetleges mozgósítás esetében, mint kórházak, hány belet fogadhatnának magukba? Hogy ennek szükségessége a közel jövőben esetleg föl is merülhet, bizonyítja az a körülmény is, hogy a zágrábi hadtesthez tartozó s a Muraközben tartozkodó hadkötéselemeknek a nekik kézbesített behívók alapján 24 óra alatt Zágrábban jelentkezniök kellett, mely hadtestnek mozgósítását a lapok befejezett tényként már ismételve emlegették.

— **Halálozás.** Fárnek László dr. helybeli kir. közjegyző-helyettes sulyos csapás érte, a mennyiben édes atya, Fárnek László dr. 64 éves korában f. hó 18-án elhunyt. A boldogult az előtt Nagy-Kanisán, utóbb Szabadkán volt ügyvéd, s különösen mint kriminálista szerzett nem csekély hírnevet. 20-án temették el, kiterjedt rokonság és nagyszámu közönség részvétele mellett Nagyváradon, a hol a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra. Legyen áldott emléke!

— **Új anyakönyvi kerület.** A m. kir. belügyminiszter az őrségi anyakönyvi kerület székhelyét Őrségről (Gardinovecz) Belicza községbe helyezte át és ennek megfelelőleg az anyakönyvi kerület elnevezését beliczaira változtatta át.

— **Közgyűlés.** A Csáktornyai Takarékpénztárral egyesült öns. szövetkezet f. hó 21-én tartotta 14-ik közgyűlését Deák József elnöktele alatt. Az igazgatóság jelentésének meghallgatása és elfogadása után fölhatalmazást kapott a szövetkezet igazgatósága, hogy ez év folyamán a VI-ik csoportot lebontassa, a VIII-ik csoport létesítésére nézve szükséges intézkedéseket megtegye, mely a jövő év elején a már augusztusban foganatosítandó aláírás útján fog életbe lépni. A felügyelő-bizottság jelentése után a fölmüntetny úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak megadatik. A kilépett igazgatósági tagok: Alszeghy Alajos, Mayer Salamon, Schwarz Albert dr., Baumhak Frigyes és Heinrich Miksa újból megválasztottak. A felügyelő-bizottság tagjai a régiek: Hirschmann Adolf, Wollák Rezsó, Zrínyi Károly és Pollák Gyula (pótag). — A jegyzőkönyv hitelesítésére Benedikt Béla és Ivacsics Ignác küldettek ki.

— **Eljegyzés.** Horváth Károly letenyei földmives eljegyezte Doksa Francziska kisasszonyt Perlakon.

— **Koczka Antal** nagy állatsereglete városunkba érkezett. Ezen állatsereglet, melyhez hasonló hazánkban még nem volt látható, a földgömb minden részéről való állatokkal bir, minélfogya úgy élvezetes mint tanulságos, miért is ajánljuk ennek megtekintését t. olvasóinknak.

— **A tanítók korpótléka.** Az 1893-ik évben hozott törvény értelmében az addig évötödös korpótléket nem élvezett közs. és felekezeti tanítók a törvény életbeléptetésétől számítva törzsfizetésük után az első korpótlékat a jövő évben fogják kapni. Erre vonatkozik Zalavármegye közigazgatási bizottságának f. hó 9-én hozott határozata, melyből kifolyólag felhivatnak az iskolafentartó községek, hogy 1897. márczius 1-ig terjeszték be megfelelő jelentésüket, hogy az államsegély erre vonatkozólag jövő év szept. 25-ig a vallás- és közokt. ügyi miniszterium részéről kiutalható legyen, mint a mely napon e tanítókra nézve ez első évötödös korpótlék esedékessé lesz.

— **Az alsó-lendvai mandátum** ellen benyújtott petíció annyit már elért, hogy az ott megválasztott Marsovszky Endre dr. orsz. képviselő ellen a vizsgálatot a képviselőház elrendelte. A vizsgálat foganatosítására Fesz Lajos képviselőt küldték ki.

— **Az ipartestület közgyűlése.** A helybeli általános ipartestület előjárósága által egybehívott közgyűlés, az első határidőben, folyó február 21-én nem volt megtartható, mert a 239 tagból csak 37-en jelentek meg; mely okból nem volt a közgyűlés határozatképes, s így a második határidőben folyó hó 28-án délután 2 órakor fog az elemi iskola I. osztályának termében megtartatni. Nem rosszható eléggé — írja tudósítók — iparosaink az a közönye, a mit mindjárt az első közgyűléssel szemlén tanúsítanak. Azt látszik ez bizonyítani, hogy a nagy rész mindig nem rokon-szenvez az intézménnyel, mert nem akarja belátni, hogy az ipartestület legvitálisabb érdekeiket képviseli, s hogy épen a közgyűlésen nyílik minden egyes tagnak tág tere, személyes ügyeinek elintézésére. A közgyűlés iránti közöny tehát még egyrészt az ipartestület iránti ellenséges érzületet bizonyítja, másrészt azt a képtelen feltevést látszik igazolni, hogy iparosaink nagy része még nem érzi magát nagykorúnak arra, hogy belügyeiben önállóan intézkedjék, s inkább óhajt újra és tovább is gyámság alatt nyúgni. Bizony, bizony ez a feltételezés nem valami kedvező színben tünteti fel a csáktornyai iparosostály gondolkozását!

— **„Ilyen még nem volt.”** Ez a régi szó, a mely meghazudtolja Rabbi Akiba ösmeretes mondását, hogy »Semmi sem új a nap alatt,« ismét beigazgoltattott. Egyszerűsmond belbizonyosodott, hogy hazánkban sok téren ép oly jeleset tudunk alkotni, mint Nyugat-Európa. Ki hitte volna például, hogy egy ép oly szép illusztrált folyóirat adhatnak ki Budapesten, mint Londonban, Párisban, Berlinben és Stuttgartban. Pedig mégis olyan az »Ezeréves Magyarország« című családi folyóirat, a melyet Budapest (V. Váci-körút 78.) a jól ismert Laurenc Gyula igazgató ad ki. A kétheti folyóirat technikai kivitele a magyar nyomdászat és rajzművészet valóságos diadala. Ily impozáns, fényes külsőt — tulzás nélkül állíthatjuk — egyetlen más európai lap sem mutathat föl. Az egészen eredeti és új képek, — az első füzeten számszerint 25 van — minden műbarát örömet képezhetik, a három nyelvű szöveg előnyeit nem kell külön kiemelni, mert hiszen nyilvánvalók. A mi az egyes képeket és czikkeket illeti, azt mondhatjuk, hogy aki sokat közöl, mindenkinek ad valamit. Fontos czikkeket találunk benne Gelléri Mórtól, a melynek czime »Magyarország az 1900-ik évi párisi vilákiállításán« érdekes eszegeést a bécsi magyarokról (Gross Károlytól), »Magyarország és a külföld,« (Kácsér Lipóttól) »A magyar tudományos akadémiáról (Heinrich Gusztáv egyetemi tanártól). Ez illusztrációk közül egyet sem emelünk ki, mert ez nehéz feladat. Csak azt jegyezzük meg, hogy az olvasó kellemesen lesz meglepetve. Dícséretet érdemel még a pompás, színes jutalom-melléklet is. Vastag Györgytől, a mely maga megéri a füzet nevelésgegen olesó árát. Ennyi előny mellett az egyes szám ára 40 kr., az előfizetés negyedévre 1 frt 80 kr., a mely hat számot tartalmaz. Ha ezt a nagyszerű folyóiratot megnezzük, önkéntelenül e közlemény czime jut eszünkbe, hogy »Ilyen még nem volt.« — Csáktornyai megrendelhetők FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR) könyvkereskedésében.

Felolós szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF**
Ségéd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**
Kiadó és lap tulajdonos: **FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)**

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo :

Knjižara **Fischer** Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je :

Na celo leto 4 fr.
Na pol leta 2 fr.
Na četvert leta 1 fr.

Pojedini broji koštajē 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Sparkasse«, »Medjimurske Sparkasse«, »Sparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Evropske željeznice.

V.

Vu Švedskoj prva je željeznica sagradjena izmedju Kristinehamna i Sjöändana (12 klm.) godine 1851. Malo za tim 1. juluša 1853., dobila je i Norvegija svoju prvu željeznicu; to je pruga izmedju Kristiane i Štomera (18 klm.) Pošto je englezko i Švedsko dioničarsko društvo, koje je 1852. dobilo koncesiju, da gradi nekoje željeznice, sporo napredovalo, preuze sama država da sagradi glavne željeznice, dočim je gradnju manjih željeznica preдала privatnim poduzetnicima. Tak se je željeznička mreža dosta hitro razvila. Godine 1893. bilo je vu Skandinaviji 10.394 klm. željeznica.

Skandinavija more se počiti time, kaj ima najsjeverniju željeznicu na svētu, pošto je 1894. dogradjena glavna skandinavska željeznica do postaje Boden. Ta će se željeznica produljiti do Haparende, — a finska željeznica do Tornea, prije toga imala je Finska najsjeverniju željeznicu, a to je bila pruga Helsingfort—Uleaborg, koja je prometu predana 27. oktobra 1886.

Prva je željeznica vu Portugalskoj sagradjena 1854. i to izmedju Lisabona i Carregrada (36 klm.) Središte je mreže Lisabon. Godine 1893. imala je 2340 klm.

Kad bude dogradjena sibiriska željeznica, biti će Lisabon vu neprekidnoj svezi sa Velikim oceanom, i to preko Spanije, Francezke, Njemačke, Rusije i Sibirije. —

Lisabon na obali Atlanskog oceana, a Vladivostok na obali Velikoga oceana.

Vu Turskoj sagradjena je prva željeznica Küstendže—Crna voda (66 klm.) 4. oktobra 1860. Zajedna sa Bugarskom i Istočnom Rumelijom imala je Turska prošle godine 2727. klg. željeznice.

Vu Grčkoj otvorena je prva željeznica 18. februara 1869. To je bila pruga, koja je spajala Athenu sa lukom Pirejem (11 klm.) Do godine 1880. nije se sagradila ni jedna željeznica više, a 1893. ljeta 918 kilm.

Iste se je godine gradilo još 490 klm. po društvu orijentskih željeznica. Pošto je 1. marciusa ove godine prometu predana pruga Solun—Dedeagač (442 klm.), to je i Solun preko Drinopolja spojen se Carigradom.

Vu Rumunjskoj je prva željeznica Gyurgyevo—Bukurest (67 klm.) prometu 31. oktobra 1869. Već sljedeće godine imala je Rumunjska 245 klm. željeznice. 1880. god. 1387 klm., 1890. godine 2543 klm., 1893. godine 2573 klm. Iste godine gradilo se je još 526 kilometra.

Vu Srbiji počeli su graditi željeznice stopram 1884. godine. Sljedeće godine imala je Srbija 385 klm., a 1890. ljeta 540 klm.

Akoprem su, kak se razabire, balkanske zemlje daleko zaostale za drugim državama ipak imadu one jednu od najznamenitih evropskih željeznica, a to je »orijentska željeznica«, koja veže zapad sa istokom, Pariz sa Carigradom.

Vu berlinskom kontraktu 13. juluša 1878. obvezale su se balkanske zemlje, da će sagradati željeznicu, koja će spajati Beč i Peštu sa Carigradom i Solunom. Austro-Magjarska, Srbija, Bugarska i Turska dogovorile su se, kako će se tu željeznica graditi. Austro-Magjarska imala je dograditi prugu Pešta—Zemun—Biograd (344 klm.) Srbija graditi će pruge Biograd—Niš—Vranja do turske medje (367 klm.) i Niš—Pirod do bugarske medje kod Caribroda (90 klm.) Bugarska graditi će prugu Caribrod—Sofija—Vakarel do medje iztočne Rumelije. Ostale pruge do Carigrada i Soluna i Solun Carigrad graditi će Turska. — Željeznica Biograd—Niš otvorena je vu septembru 1885., Niš—Vranja vu majušu 1887., a Niš—Pirod vu majušu 1888. Dne 2. junuša 1889. preuzela je srbiska vlada upravu ovih željeznica, jer je društvu, kojemu je bila povjerenica, više puta prekršilo postojeće zakone. Bugarska otvorila je svoju željeznicu vu augustu 1888. kao državnu. Turska vlada još je godine 1869. preдалa gradnju svoje željezničke mreže jednom društvu koje je osnovao barun Hirsch. Ovo je društvo do 1883. sagradilo željeznice Carigrad Belova i Solun—Mitrovica. Dalnju gradnju preuzeše dvē banke, i to carska otomanska banka i Comptoir d'Escompte vu Parizu. Promet je na otomanskoj željeznici konačno otvoren 13. augusta 1888. Željeznice prešle su vu vlastništvo države, a uprava iznajmljena je na 50 godina društvu orijentskih željeznica. Pošto je 1. marciusa lanjske godine

Z A B A V A

Uvenula ljubica.

Jednoč sam bio u knjižari, te sam kupovao više formi starih knjigah, koje su me jako zanimalo. To sam zato kupovao, jerbo je bilo zimsko vrēme, da se imam večerom s čim zabavljati.

Jedne sam večeri uzet u ruku knjigu pod naslovom »Biedne pripovjedke.« Zimska je večer, u peći šumio je gust plamen ognja a iskrice frēu amo-tamo. Bilo je dosta toplo u hiži, te sam kod peći zadremao. Knjiga mi pade iz rukah na krilo. U snu mi se prikazalo, da obračam listak po listak, najednom najdem med listovi uvenutu ljubicu, koja je moje zanimanje pobudila. Ja nju najedanput upitam: Mala venuta sirotica, da znadeš govoriti, zamolio bi te, da mi odkriješ povjestnicu tvojega života. Bog zna, koliko sladkih uspomenah bi se ti sjetila od one osobe, koja te je u ovu knjigu melnula. —

— Zasto diras u dovno izraženi pepeo? zapita slab glas, koji mi se čini, da čujem

iz ove već Bog zna koliko godine suhe fiofice. — Moja ti je pripovjest jako tužna, ona more samo tužne uspomene pripovjedati, reče fiofica.

Ja njoj odgovorih: »tvoja će tuga mili cvetak odpuštiti u mojem srcu, samo govori venuta fiofice, otvori mi tvoje tajnosti i jade, koji ću tim čutljivije razmeti, pošto i ja već puno jada proživih. — Slušaj dakle pak tuguj s menom.

Sknila sem u ljepom Medjimurju u četinjem kraju na brežuljku, gde me zlatno sunce peče od rana jutra do kesne večeri. Tam su pastiri sladke pjesmice pjevali, ondje sam mislila u grubu počivali. Jednoga dana u proleće došlo je na ono mjesto, — gdje sam se ja razvijala, mala vesela družba. Ja se učinim tak mala, da se me je u travi težko videlo. Ali uzalud. Ostro me je oko opazilo i njezna me je ruka odrgrla njeke ljepo mlade frajlice, koja me je odmah odnesla u ono društvo. Ja sam se vrlo razžalila, što sam od moje porodice razstavljena bila, ali me je tješio mili pogled moje gospodarice.

To bijaše krasna Blanka po priliki 17. godinah stara.

Njene ljepo plave oči odsjevaše veselje a njene male ljubke ustnice navek ljepi posmeš.

Taj anđel me u društvo odnese, te me svi hvale, da sam krosna. Ja sam bila ponosna od tih toliko hvalah i što sam se nalazila u veseljoj družbi, koja je slavila zaruku, moje divne gospodarice Blanke sa krosnim mladicom Ivanom.

Sad se obrne zaručnica k-zaručniku te progovori: Gle dragane moj krasnu malu ljubicu, za tebe sam ju odrgrla, spremi i čuvaj nju uvijek, a kada ju pogledaš, sjeti se naše zaruke.

S timi rečmi me preda svojemu zaručniku, koji njoj pritisne za me vrući cjelov. Sada se je društvo šetalo kraj neke tekuće vode. Tada sem vidila prviput svjet, od kojega do sada ni pojma nisem imala, akoprem sam dostakrat čula govoriti o jadih, tugah i nevoľji i zaota sem bila uprav iznenadjena viditi lik veselja, na licah celoga društva.

Sada smo stajali na obali vode, a Blanka naslonjena na Ivana, gledaše ponosno kretanje mlina. Sada je došla barčica, koja je bila naručena za nas, da se i po vodi provedemo.

prometu predana pruga Solun—Dedeagač (442 km.) to je i Solun preko Drinopolja spojen sa Carigradom.

Orijentska je željeznica od osobite značenosti po Austro-Magjarsku, jer se njezinoj trgovini otvaraju balkanske zemlje, zapadna Azija i sjeverna Afrika.

* * *

Prva je anda željeznica u Evropi sagradjena u Englezkoj godine 1825., a godine 1890., t. j. 65 godina kasnije, imala je željeznička mreža u Evropi 223.869 kilometra.

Danas ima Evropa toliko željeznica, da bi one, sastavivši jih u jednu prugu, obujmle zemlju na ekvatoru jedinu šest puta.

Sljedeći pregled pokazuje frekvenciju evropske željezničke mreže, i to brojke pod a) označuju, koliko se milijuna putnika vozi u godini, a brojke pod b) koliko putnika dolazi na 100 žitelja.

	a)	b)
Velika Britanija*)	864	2282
Njemačka	483	978
Francuska	305	796
Austro-Magjarska	122	569
Belgija	87	1426
Italija	51	171
Švicarska	37	1259
Holandija	33	726
Rusija	33	33
Rumunjska	5	—

Vu najnovije vreme grade se takodje električne željeznice. Prva je električna željeznica bila izložena u berlinskoj obrtnoj izložbi godine 1879. od firme Siemens i Halske. Ista je firma sagradila prvu električnu željeznicu od unhaltskog bahofa u Gross Lichterfeldu do kadetske škole (25 km.) Hitro zatim sagradjene su i još i neke druge, ali je na jednom zapela daljnja gradnja. U Americi nasuprot naglo se razvijaje mreža električnih željeznica. Prva je sagradjena godine 1884., a u septembru

*) Sam London prometno je na glavnu željeznicama, kaj se u njemu stječu, godine 1893.: 156.969.406 putnika.

1891. imala je Amerika već 412 takovih željeznica. Dužina prugah bila je 5000 kilometra.

Vu noveše vreme počele su se opet graditi električne željezni i u Evropi, a sredinom 1895. bilo ih je u Njemačkoj 366, u Francezkoj 96, u Englezkoj 69, u Austro-Magjarskoj 45, u Švicarskoj 37, u Belgiji 22, u Italiji 19, u Španjolskoj 14, u Rusiji 10, u Srbiji 10, u Skandinaviji 7 i u Rumunjskoj 8 kilometra.

KAJ JE NOVOGA?

Politički pregled.

Prema složnoj odluci velikih vlasti, — napokon je posjednuta Kaneja. Privolom turskih oblastih izkrcalo se je 15. februara po poldan po sto momaka s ruskih, francezkih, englezkih i talijanskih ter 50 s austro-magjarskih ladjah, pak su pod zapovjedništvom talijanskog oficira posjeli Kaneju i izvjesili na bedemih zastave svojih država. Isto tolik odel pod zapovjedništvom francezkog oficira čeka na daljnje zapovjedi. Zaposjednuće Kaneje priobčeno je grčkoj eskadri.

Medjutim je grčki oberster Vassos, osobit ljubimac kraljev, izkrcalo se s grčkimi šeregi (1500 momaka) na Kretu, kod Platanie s naročitim nalogom ratnog ministra, koji je isti dan oglašen u službenih novinah, da vu ime kralja posjedne Kretu. — Turke protjera i namah izdade proglas na narod za okupaciju. Oberster Vassos to je učinil. Očividno je Grčka time povredila međunarodni mir, pak se upravo pita, odkud kralju Gjuru tolika odvasnost, da Tursku i evropske velevladi ovak izazivlje.

Pošto se je Turska požurila da na mjesto odstupivšeg Berović paše imenuje novog gubernera za Kretu i takovim označila Izmail beja, — to sada na Kreti vladaju četiri gospodara: Izmail bej vu ime Turske, zapovjednik i mješovite okupacije, privremena utaska vlada i oberster Vassos.

Komandanti evropskog brodovlja pred Kretom — vu vsemu su ondi sakupljene 23 ratne (taborske) ladje — držali su 15.

februara na ruskoj ratnoj ladji konferenciju, vu kojoj su prisposobili svoje instrukcije i ustanovili, ako se imadu ponieti. Komandanti dobili su neograničenu punomoć, ter mogu i prez predhodna upita vladah postupati. Proti grčkim šeregom, koje su se izkrcale neće sve dotičas nikaj poduzeti, dok one budu mirne. Istom, kad bi Grki napali na Muhamedance, posredovati će vojnici evropskih mornaricah. Medjutim se more očekivati, da će se grčki vojnici na Kreti vladati mirno, a vu Macedoniji da će planuti novi nemiri.

Vu Parizu se pogovara, da je sultan sklon namjeri, da Kretu odstupi vlastima. Čuje se takaj, da je na izhodu Krete vu Sitiji došlo do pokolja i da su se ondi izkrcala četiri batalijuna grčke vojske.

Uzrujanost vu Grčkoj prelazi vse granice, a najviše se onde ljute na Englezku. Vu Parizu pripovjedaju, da se je kralj Gjuro ovak izjavil: Ja posjedujem podporu jedne vlasti i nemoć vlasti.

Kako li će se na dalje dogodjaji razvijati, zevsema je nejasno. Pod Turskom Kreta nemore više da ostane, Grčkoj neće je vlasti priklopiti, a mješovita okupacija otoka nemore se otegnuti ad infinitum. — Jedna vjest tvrdi, da ustaši kane grčkog princa Gjuru proglasiti podkraljem, no to sjegurno ne želi ni princ Gjuro niti bi se time definitivno rešilo kretske pitanje. Kak se vidi, okupacijom Krete samo je momentano zaustavljen pokret, najnaravnije njegovo rešenje medjutim neće moći sprječiti ni jedna sila.

Vu Ateni, 16. februara. Pukovnik (oberster) Vassos upravio je iz manastire Gonie sljedeći progles Krcanom: »Terpljenje, koje ih vu uz sadanje anarhično stanje podnose, duboko se genule helenski narod. — Nismo mogli da dulje gledamo zalostno stanje naroda, koji je s nami iste krvi i iste vjere, a iste budućnosti. Kralj je odlučil, da učini vsemu kraj vojnom okupacijom Krete. Priobčujući ovu okupaciju stanovnikom Krete prez razlike vjere i narodnosti, obričem vu ime kralja, da će on braniti čast, život i imetek. — ter vjeru pučanstva, a ujedno mu povrnuti mir i ravnopravnost.«

Veselo smo po bistroj vodi veslali. Sunce je već počelo zaduje svoje trake spuščati, večer je bila krasna.

»Oh, kak je krasna i bistra voda« — poviknu Blanka. Gle Ivane krasotu, kano da Vile pružaju svoje ruke, da nas stisnu u zagrljaj. U tom času sve je zašutilo i misljahu na povratak.

Izdahnu mladeži, te se sjetiju, kaku su ljepo dan zaruke probavila. Itaj jedan na izmaku i tja na licu Blankinu zatitra sjena uzrujanosti, al ita sjena ima svoj čas pa osjećam to, kad u trenutku zapjevaju dvie u skladu tužnu pjesmu:

Z bogom Ivane.
Eto časak skrajni nam
Tužnoga udesa,
Zar ti angėjo ljubi sam
Hrliš u nebesa.

U taj časak puhne vjetar i odnese Blankin rubac u vodu, ona posegne za njim, barčica se prevagne te se sirota prevalji u bistru vodu te zgine u vodenih valovih.

Sad postane krika i vika. Ivan skoči za zaručnicom u vodu, da ju oslobodi.

Strašni trenutki prolaze — strah se vidi na licu svima, koji se nalaze u barki, nitko ni riječi ne progovori, samo prsi si svima dižu, te svi čekaju, šta će biti.

Oči njim bistro motriju na ono mjesto, vode gdje su oni krasni dva zaručeni izgignuli. Sad se val zaziba a Ivan se pokaže blied i zdvojen ali bez nje . . . sada se opet spusti po trećiput u vodu i opet minu dugi strašni časovi; gle, sad se opet pokaže ruka iz vode.

Na jednom se pokaže bliedo lice Ivana i bjele oprava. Zaručnik je oteo u vodi svoju zaručnicu, sad pliva s njom prama kopnu, ali je mrtva

Zar ti Angėjo sam
Hrliš u nebesa.

Samo ovo nekoliko riječi se čulo iz Ivanovih ustih. — Bol i jauk zavlada na kopnu, to se neda opisati, svi su od žalosti suze ljevali, samo Ivan nije plakao, ali je njegova bol bila neopisana. Bliedi angėjo, njegovo sve . . . leži mrtva na travi, zdvojeno on gleda to krasno tjelo, koje je angėjo smrti poljubil.

Tada zavlada tiha noć, a Ivan s menom je bio cijelu noć na trati probavio.

Njokoliko danah nakon toga dogodjaja izgubila sam ja moj miris i sam postala tako žuta i mala, da me nije bilo više ni upoznati. Ali Ivan me je držao u najvećem redu, metio me je u ovu knjigu i miloval svaku večer, dok je živio . . .

Sad i njega više neima, a ja skupa s knjigom došla sam u tudje ruke.

Ta povjest te neđužne fiolice me je tako duboko uzrujala, da sam čul tuzan plač, pri kojem sam se prebudio. Baš je pol noći bilo, u peći je još uvijek gorilo, a ja opazih pod nogama knjigu i fiolicu, gdje na zemlji leži.

Duboko uzdahnem, odpusti mi srce, — kada sam opazil, da sam to sve sanjal.

Od onda sam moju knjigu s ljubicom još bolje čuvao, ali od ljubicece nekakove pripovjesti više čul nesam.

Stožil:

Pergler József.

Vu Ateni, 17. februara. Od ruske carice-vdovice dobio je kralj telegrama, u kojem se veli: »Odovud učiniti će se sve, kaj bude moguće, da Ti se pomogne.«

Austro-magjarska mornarica na Kreti.

Javljaju iz Pulja, da u pomorskim krugovima uvjeravaju, da su usljed dogodjaja na Kreti izdane odredbe za podpunu ratnu opremu nekotih brodova, budu onamo odaslane još dvé oklopnjače i nekoliko torpednjača pod zapovjedništvom jednoga admirala.

Kardinal Schlauch o štampi.

»Pester Lloyd« javlja: Vu Velikom Vradinu sprema se svetčanost vu hasen saveza pokrajinskih novinara. Tim povodom pozval je odnosni odbor i kardinala Schlaucha, koji je dal vu tu svrhu (cilj) 200 for., i izjavil se je deputaciji o štampi ovak:

»Za vréme Gjure III. postigla je korupcija vu Englezkoj svoj vrhunec: Kralj je kupil svoje ministre i svoj parlament. Kad je već vse bilo izgubljeno, ostala je slobodom još samo štampa, koja je opet vse svojila. Tako je velika sila štampe! Ali ta velesila ostaje i onda velesila, ako se izrabljuje vu protivnom pravcu. Ne gradi ona samo, već more i rušiti i razarati. Mi nećemo da navadjamo razloge, ali kod nas mora štampa da gradi i popravlja. Vu političkom i društvenom životu opažaju se čudni i strahoviti pojavi. Potrebno je, da proti tomu djeluje štampa sjedinjenim silama. Pri nas treba uz moralni preporod još otačbeničtva i religioznosti, a vu tu svrhu moraju djelovati novinari!... Jedno hoću da još iztahnem: Vsaki naobražen čovjek služe nazore i osvjeđenje drugoga čovjeka. To neka novinari nikada ne zaborave, i toga nek se drže vu štampi.«

Putovanje Nj. Veličantsva vu Cap. St. Martin.

Becke novine javljaju: Ne ima više sumnje, da će Njegovo Veličanstvo i ljetos, kako je običavalo prijašnjih godina pohoditi Njezino Veličanstvo na rivieri, ter se onde neko vréme odmoriti. Priprave se vu tu svrhu dovršavaju, jer nisu bile na čas prekinute. Ipak nije izključena mogućnost, da će se za nedelju 21. ili ponedjeljek 22. o. m. ustanovljeni odlazak eventualno odgoditi za jeden ili dva dana, jer sada teku diplomatske konferencije, kojih rezultat dakako u velikoj mjeri zanima Nj. Veličanstvo. S obzirom na predstojeći odlazak kraljev, — neprimaju se više od včera vu kabinetskoj pisarnji prijave za audienciju.

Dvorske vjesti.

Prekjučer zbeležal je od influence nadvojvoda Otto. Denes javljaju iz Beča, da je prejasnomu nadvojvodu znatno bolje. — Nadvojvoda Friderik odputoval je iz Beča vu Požun. — Velika nasljedna vojvodkinja Marija Ana Luksenburška rodila je vu noći dne 15. princesu.

Zaruke princeze Alice de Bourbon.

Javljaju iz Mletaka: Princ Fridrik Schönburg—Waldenburški zaručil se je sa Nj. kralj. Visosti španjolskom infantkinjom Alicom de Bourbon najmlajšom sestrom naše nadvojvodkinje Blanke. Zaručnik je jedini sin princeza Karla Ernsta od Schönburga i njegove supruge Stolberg. — On je tajni

komornik di spada e cappa sv. oca pape; počastni vitez malteškoga viteškoga reda, kralj. bavarski poručnik, posjednik imanja Stadelhofa vu Koruškoj. Zaručnica je vezda u 21. godini najmlajša je keći don Carlosa, vojvode madridskoga, ter njegove pokojne supruge princeze Bourbon—Parna. — Vjenčanje bude dne 27. aprila ovo ljeto u Mletcima.

Kratke novosti.

— Vjenčanje grofa Alberta Apponyia sa grofinjom Klotildom Mensdorff bude 1. marcija vu dvorskoj kapelici palače Mensdorff vu Beču.

— Vu Budimpešti, 20. februara. Današnje službene novine objavljuju, da je grofovsko dostojanstvo Ljudevita Tisze protegnuto i na njegove nećake Štefana, Kalmana i Ljudevita Tiszu, ter da im je ujedno podjeljeno nasljedno članstvo magnatske hiže.

— »Pester Lloyd« javlja: Izmedju evangeličkoga pastora vu Marenju i njegovih vjernikah nastala je svadja sbog dohodkov stole, ter su dvé familije prešle na katolici zam, a 30 familijah proglasilo se je prezvierskimi.

— Vu Budimpešti položila je ovih dana grofica Vilma Hugonay drugi medicinski ošter egzamen.

Domache novine.

— *Terbócz Istvána* savjetnika (tolnačnika) kr. honvedskoga ministeriuma je Njegovo Veličanstvo kralj s redom željezne kurune (vaskorona rend) odlikoval. Ovo najveće odlikovanje služi svim medjimurcom na radost, ar je velemožni gospodin Terbócz István naš prvi domorođec i naše okolice Medjimurja sin iz štrigovske fare. Željezne gore, gde on svoje imanje ima. Gospodin Terbócz je sa svojim odanostjuma, marljivostjuma i pametjuma vu svojoj visokoj službi si zaslužil ovo odlikovanje. Gospodin Terbócz je svim medjimurcom dobro poznat, ar se vnoći medjimurci vtečuju k njemu vu svojim poslih i pri njemu dobre navuke najdu; za dobrobitje i napredka svojeg rodnog mesta Medjimurja pak vnoćo mara. Zato mu iz srca željimo, da ga gospodin Bog nam na radost, Medjimurju pak na diku vnoćo leta pozivi!

— *Dugovich Pál* kr. kotarski sudac vu Čakovcu je vu denašnjim dnevu v penziju ođišel. — Gospodin Dugovich Pál je vnoćo letah služil vu Medjimurju i kakti marljiv i dober činovnik i sudac je svakomu poznat. Za njegve izvrstne službe se mu je prezeš kr. sudbenog stola vu lepim službenim spisima zahvaljil. Mi mu željimo, da najvnoćo letah vživa svoju penziju vu zdravju i veselju!

— Vu *Preloku* bude se za dolnji kraj Medjimurja novi kraljevski štajeram (adöhimatal) uredil prvoga juliuša.

— *Pecsnik Ignác* čakovečki ošterijaš je 25-ga februara ob 2 vur po ponoći vumrl. Živel je 71 letah. Pokopali su ga 26-ga o. m. s velikom sažalenjem svojih decah, rođbinah i poznančev. Bog mu daj vekivečno blaženstvo!

— *Medjimurska Šparkassa* je za čakovečki špital 250 forintov darovala.

— *Sobotičko ognjogasnno društvo* je 14-ga o. m. vu Bükkösu (Benkovcu) svoj bal obdržal. Ime nadplatnikov je vu magjarskim delu prošlog broja naših novin izlazilo.

Nekaj za kratek čas.

I.

Lajtnant Kvakić bil je dobro primljen pri hiži gospe barunice Mušmulić, ter ga je jednog dana pozvala na obed. Lajtnant prijel je zahvalno taj poziv i obećal doći, ali nenadano dobio je nalog, da mora taj dan nazočen biti sa svojom kumpanijom pri paradi pred nadošlim brigadirom. Sad mu nije nikaj preostalo, nego na znanje dati to gospođi barunici, ter je zval svoga momka i rekel mu je:

»Čuješ Grga! idi odmah gospođi barunici Mušmulić, i reči njoj, da njoj kušujem ruku i prosim nek mi oprost, kaj nemrem doći denes na obed, ar moram na urečenu paradu.

Zatim donesi mi obeda. Jeli si me razmel?«

Grga: »Jesem gospon lajtnant!«

II.

Grga se požuril, pograbil salice za jelo i ođišel odmah barunici. Dojdući pred nju rekel je: »Moj gospon dal vam je poručil, da nemre denes doći na obed, ar mora na paradu pred generala.«

»To mi je jako žal,« rekla je barunica.

»Pak nikaj zato, gospa barunica,« odgovoril je Grga, »moj gospon je rekel, nek mu dimo donesem jelo.«

»Tak?« rekla je začudjena barunica.

»Idite anda vu kuhnju neka vam dadu.«

Grga se obrnul i ođišel vu kuhnju.

III.

Došel je Grga dimo, postavil je salice sa jelom na stol, a kad je lajtnant zgleđal jelo, začudil se je i rekel:

»Koga bésa, kaj je ta krčmarica denes obnoréla? takova jela, čelu racu, punu korpu kolačov, dvé butelije vina — i vse to za 50 krajcarov.«

»A — to nije od krčmarice Naste,« nasmejaj se Grga, »nego od gospe barunice, ja sam joj rekel, nek ona pošle obéda, kak ste mi zapovedali.«

»O Bog s tobom, ja sam ti rekel, da mi donese obeda od krčmarice.«

»Bogme, ja sam mislil od gospe barunice.«

»O ti magarec.«

»Pak nikaj, gospon lajtnant, néga tu falinge, ovo je još bolje jelo.«

»Oh, oh, ti bukveš,« rekel je lajtnant i izvadil je iz zepa 3 forinta i rekel: »Evo ti tri forinta, idi odmah natrag, kupi vu drugoj vulici kod slastičara jednu ljepu tortu i odnesi ju gospođi barunici.«

Grga je vzel 3 forinta i ođišel je.

IV.

»Gospa barunice, evo vam pošilja moj gospon ovu tortu.«

Barunica je vzela tortu nasmejaj se i odgovorila: »Recite gospodinu lajtnantu, da sam mu se dala ljepo zahvaliti — ali da toga nije trebalo; evo vzemite, moj dragi, ovu malenkost (dala mu je jednu forintaču). Gledajuć Grga forintaču, rekel je: »Molim gospa barunice — to je — premalo, torta košta 3 forinte.«

»Ha, ha, ha,« nasmijala se barunica srčeno. »Anda evo vam 3 forinta, ja vidim, da vi dobro skrbite za svog gospona. Recite mu, nek se skoro sim potruđi, da nebudete morali toliko put sim i tam hodati.«

Glád Ferencz.

Nyilttér.*

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt sat. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban sat, a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és kir. udvari szállító) **selyengyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztható. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 6

Hirdetések.

144/vh. szám 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró-ság 1896. évi 9414 p. 96. számú végzése következtében Luszti József és fia tapolczai czég javára. Horváth Tamás pálinovecezi lakos ellen 46 frt 62 kr. s jár. erejéig 1897. évi január hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 335 frtra becsült 2 ló és 1 szekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíró-ság 196 p. 1897. sz. végzése folytán 46 frt 62 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 24. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 24 frt 70 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Pálinoveczen leendő eszközzésére

1897. évi márczius hó 6 napjának délelőtti 10 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Perlakon, 1897. évi február hó 21-én.

Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

706 1 1

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Limment, Capsioi comp.

Ezen hírtovos, házikor ellenálló, az idő meggyökösödésnek, mert már több mint 27 év óta meggyökös, fajtalanosított betegségeket alkalmasan köszvényel, csontai, társzövetekéért és megindulásoknak és az orvosok által bebiztosítottak és mindig Gyakran mondhatók. A Valódi Horgony-Pain-Expeller, Gyakorta Horgony-Limment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igaz megerősítő házikor, melynek egy háztartásban nem kellene hiányoznia. 40 Kr. 70 Kr. és 1 frt. végekenként árban majdnem minden Gyógy-szerárán, készletben van: Forfaktar: Török József Gyógy-szerárán, Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatosan legyünk, mert több kisboltokban utaztat van forgalomban. **Mi nem akar megkérődni,** az minden egyes ivogot, "Horgony" vedőgy és Richter gyógygyógyos nélkül mint nem valódi utasítsa VISSZA.

RICHTER F. AD. 68 tatra, cs. és kir. udvari szállító, BUDAPEST.

Csáktornyán, Zalaujvári-utcza 69. szám alatt levő **lakház** a hozzátartozó melléképületekkel együtt szabad kézből eladó.

Bővebbet a tulajdonosnál

Horváth Imrénél.

Korcsma bérbeadás!

Jurcsvecz község tulajdonát képező **korcsmahelyiség** a hozzátartozó kert és 2 kalasztrális szántófölddel együtt **márczius hó 4-én** d. u. 2 órakor nyilvános árverésen folyó évi április 1-től, két évre bérbe fog adatni.

Jurcsvecz, 1897. február 25-én.

Novák Mark,
bíró.

702 1-1

Občina Jurcsvecz bude svoju **krčmu** k njoj spadajućim vrtom i 2 mekol oranicom od 1-ga apriliša na 2 letah na vodu dala. — Licitacija bude se **4-ga marciúša** ob 2 vur popoldne obdržala.

Jurcsvecz, 1897. 25-ga februara.

Novák Mark,
birov.

Meglepő ujdonság! Rendkívüli találmány!

Fényképek különféle alakban való nagyobbítása eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Monochrome

arczképek.

A képeket új módszer vészek által készített-el és teljes hasonla-

szerint, gyakorlott mű-jük, nem halványodnak tosság biztosittatik.

Csoportképekről egyes személyek képei is nagyobbíthatnak, ugyszintén több (két-öt) különálló kép is csoportosítható.

Meg nem felelő képek visszavétnek és ujonnan készíttetnek.

Mintaképek megtekinthetők és bővebb felvilágosítás nyerhető

az első **M. Frankforti monochrome-, olaj-, aquarell- és opál-képek**

csáktornyai képviselőségénél:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében.

Csáktornyán a szénatéren! — Csak rövid ideig látható!

Koczka Antal

legnagyobb magyarországi **állatsereglete.**

Ma és mindennap **d. u. 4 órakor és este fél 8 órakor nagy idomító előadás és etetés.**

! Mindennap új műsor !

Hétfőn este fél 8 órakor óriási **medvebirkózás.**

500 korona jutalmat kap, aki ezen birkózást szájkosár nélkül pontosan utánozza.

Kedden este fél 8 órakor **rendkívüli látvány!**

Egy helybeli borbély fogadásból a csikos (hullaásó) hiéna és egy óriási Izabella-medve ketrecében az állatszoliditót megborotválja.

Beléptidj: I. hely **40 kr.** II. hely **30**
III. hely **20 kr.**

Fuvarosok kerestetnek.

A n. é. közönség szives támogatását kéri

KOCZKA ANTAL tulajdonos.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróóság 1895. évi 4388. és 4991/p. 95. számú végzése következtében Csesznák József perlaki ügyvéd által képviselt Kolenko Iván szecsini lakos ellen 7 frt 95 kr. és 7 frt 95 kr. s jár. erejéig 1895. évi július hó 20. és szeptember 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 550 frt 20 kr-ra becsült takarmány, 1 szekér, 1 kanczáló csikóval, szobabutor, 2 sertvés, trágya, 1 borona taligával és 1/2 hajómalomból álló ingóságok nyilvános árverésen eladandók

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 10668. és 10669/p. 1895. sz. végzése folytán 7 frt 95 kr. és 7 frt 95 kr. tökekövelés, eddig összesen 35 frt 30 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig, a helyszínén, vagyis Dráva-Egyház községben leendő eszközlésére

1897. évi márczius hó 3. napjának délutáni 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi XL. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 701

Kelt Perlakon, 1897. február hó 16-án.

Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

Dús mellékeresetet

nyújtunk mindazoknak, kik **törvényesen engedélyezett sorsjegyek** részletfizetésre való eladásával foglalkozni kívánnak.

Némi tevékenység mellett havonként 150—200 frt könnyen megkereshető. Ajánlatok czimzendők:

May, Elfer és Adler

172 7 - 10

bank- és váltó-üzlet Budapest.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Golombos Vincze és neje Zvornik Anna kérelme folytán a nagy-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. bíróság) területén lévő a perlaki 1169. sz. tkjvben foglalt 1072/a. hrsz. ingatlan 51 frt, az u. o. tkjvben foglalt 1079/a. hrsz. ingatlan 211 frt, az u. o. tkjvben foglalt 1312/a. hrsz. ingatlan 227 frt, az u. o. tkjvben foglalt 1424/b. hrsz. ingatlan 189 frt, az u. o. tkjvben foglalt 1855/a. hrsz. ingatlan 84 frt, az u. o. tkjvben foglalt 1956/1. hrsz. és az u. o. tkjvben foglalt 1956/4. hrsz. ingatlanok együttesen 348 frt, az u. o. tkjvben foglalt 1958. hrsz. ingatlan 72 frt, az u. o. tkjvben foglalt 1270/b. hrsz. ingatlan 65 frt, az u. o. 1275. sz. tkjvben foglalt 1436. hrsz. ingatlan 194 frt, az u. o. 2232. sz. tkjvben foglalt fele részben Golombos Vincze és neje fele részben kisk. Golombos Mária és Muszlák Ferencz és Muszlák Rozália nevében álló ingatlan a végreh. törvény

156. §-a alapján egészben 86 frt, az u. o. 1171. sz. tkjvben foglalt 237. hrsz. ingatlan (ház, udvar és kert) 342 frt becsértékben ezen kir. bíróság mint tkvi hatóság hivatalos helyiségében

1897. évi márczius hó 8. napján d. e. 9 órakor a jelzalogos hitelezőkkel szemben végrehajtási árverés joghatályával bíró nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kiltett becsár.

Árverezni kívánok tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 45 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 699 1—1

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Perlakon, 1896. évi december hó 17-én

Eladó ház.

Boltnak, korcsmának és minden üzletre legalkalmasabb helyen álló

ház Stridón

(Zala megye) Muraközben, eladó a legtöbbet ígérőnek.

A vevők közöljék ígéreteiket a tulajdonossal e czim alatt:

Főtisztelendő **Kermán Rezső**

plebános urnak.

704 Vas-Kéthelyen (Vas-megye.)

Za stacun, kerému za vsaku meštriju i gešeft na najpriličnejem mestu stoječa

hiža vu Strigovi

u Medjimurju, bude se prodala onomu, koj najveć obeca. Kupci moreju svoje obećanje pismeno ali ustmeno javiti prodavcu, pod adresom:

Velečastnomu **G. Kerman Rudolfo**

plebanošu

u Vas-Kéthely (Vas-vármegye.)

Eladó zongora.

Egy jó karban levő

zongora

azonnal eladó.

Bővebbet

Löbl Mór és fiánál

deszkakereskedő

és az I-ső gráci sörfőzde r. t. raktára 697 **Csáktornján.** 2—***Ölfa eladás.**

Szép száraz bükkhasábfa waggononkint (100 mm. 5 öl)

52 frtért kapható**bérmertve a csáktornyai vasutállomásra szállítva.**

Megrendelések az „Uradalmi főbérnökség” czimére, Alsó-

Lendvára intézendők. 3—2

Egyesült Budapest fővárosi takarékpénztár.

Központi osztály: V. ker., Dorottya-utca 4. sz.

Budai osztály: II. ker., Fő-utca 2. szám.

Józsefvárosi osztály: VIII., Kerepesi-ut 9. sz.

Terevárosi osztály: VI. ker., Andrássy-ut 2. sz.

(Fonciere-palota.)

Befizetett alaptőke:

3.600000 frt névre szóló 12000 drb. 300 frt névért. részv. felosztva.

Tartaléktőkék:

Rendes tartalékalap	3.372.202 frt 45 kr
külföldi	583.649 frt 33 kr
Rendkívüli	200.000 frt
összesen:	4.155.851 frt 78 kr.

Kölesönököt ad telekkönyvezett (fővárosi) ingatlanokra és **vidéki földbirtokokra** készpénzben és záloglevelekben a becsérték 50 százalékáig.

A jelzalogkölesön iránti kérvényekhez melyeknek mintázatai a takarékpénztárnál díjmentesen átvehetőek következő okiratok melléklendők:

Földbirtokoknál:

- a) a legujabb keletű hitelesített teljes telekkönyvi kivonat;
- b) a hitelesített katasteri birtokiv;
- c) az adókönyv vagy adóhivatalali bizonyítvány a fizetett adóról;
- d) esetleg az ármentesítési költségek kimutatása;
- e) az épületekre vonatkozó tűzkárbiztosítási kötvény;
- f) az u. n. azonossági bizonyítvány, vagyis községi bizonyítvány az iránt, hogy a katasteri birtokivben felvett birtok mily hitelekjegyzőkönyvekben van felvéve.

Kívánatos, hogy esetleg meglévő bírói becslések, adás-vételi vagy bérszerződéses is mellékeltessenek. **Készpénzkölesönök** rendszerint hat havi kölesönös felmondás és a kamatoknak negyedévenként előlegelesen leendő fizetésének kikötése mellett adatnak. A kamatláb a takarékpénztár és a kölesönkérő között megállapodás tárgyát képezi.

A takarékpénztárnak 4 1/2%-os záloglevelekben adott kölesönöi után tőkétörlesztés és kamat fejében 45 éven át évenként 5 1/2% fizetendő 1/2 évi előleges részletekben

A 4%-os záloglevelekben adott kölesönök után tőkétörlesztés és kamat fejében 48 1/2 éven át évenként 5% összeg fizetendő 1/2 évi előleges részletekben.

A záloglevelek kölesönösen megállapított áron vétetnek vissza.

Az intézeti záloglevelek a tőzsdei napi árfolyamon a takarékpénztár mind a négy osztályának pénztáránál kaphatók.